

IMN IMPARATESEI

Inima mea Te-a cunoscut, Imparateasa, atunci cand singuratatea m-a imprejmuit si cand inima era o insula plutitoare pe un nemarginit ocean.

Sufletul meu Te-a cunoscut cand toti m-au alungat si s-au departat de mine, ocolindu-ma tematori c-as putea sa le cer mai mult decat pot da.

Fiinta mea Te-a intalnit in Icoana, cand Ti-am vorbit strigandu-mi durerea si neputinta, asezata cu smerenie la picioarele Tale.

Si darul Tau a venit, un dar imparatesc, pentru ca masura de a darui este dupa insasi Persoana care daruieste.

Nufar alb, delicat si pur, stalucind pe apele ceresti, Iti este chipul .
Aureola intre genunile stelelor, lumina pentru adancul inimilor .

Te-am intalnit, Imparateasa, de atatea ori, in Icoana sfanta a Sfintelor Lacase,
Te-am intalnit in inima mea, cand inima te-a chemat.

Frumusetea Ta intrece orice frumusete
Blandetea Ta intrece orice blandete.

Din inaltul Tronului pe care ai fost incoronata, Doamna si Stapană,
Te apleci peste noi, ne asculti pe noi.

Crin stralucitor intre toti crinii Taborului,
Crin imperial intre stele, sori si luceferi.

Scara ai zidit, preablanda Imparateasa,
Intre pamant si cer punte facand.

Prof. Viorica Provian